

bindelse med *Ændringsforslagene* Nr. 26 og 27. Udvalget skal ikke paa dette Punkt indlade sig paa det almindeligere Spørgsmaal, om Staten efter rigtige Grundsetninger bør være ansvarlig for dens Embedsmænds pligtfridige Handlinger og Undladelser, og om der i det Hele er Grund til at forlade den hidtil hos os antagne i modsat Retning gaaende Grundsetning, jfr. Kgl. Resolution 12te November 1828. Skjøndt de fleste af Udvalgets Medlemmer ere tilbøjelige til at antage dette, erkjendes det dog, at en saadan Grundsetnings almindelige Gjennemførelse kræver en mere omfattende Overveelse og i Udførelsen vil behøve en Mængde nærmere Begrændsninger og Bestemmelser. Men i dette foreliggende Tilfælde, navnlig hvor Spørgsmaalet er om Ansvar for Skiftemidler, tror Udvalget, at der er al Grund til allerede nu at paalægge Statskassen et Ansvar. Affet fra alle principielle Betragtninger, ere vi overbeviste om, at Befolkningen altid vil føle det som en skrigende Ubillighed, naar muligt Tab for Private ikke erstattes, og at det vil tjene til stor Beroligelse for alle dem, som ere nøbde til at se deres Midler her i den offentlige Skifteforvalters Hænder, at vide, at Staten subsidiært bærer Ansvar, naar den erstatningspligtige Embedsmand eller hans Do ei er i Stand til at udrede den fornødne Erstatning. I finantfiel Henseende anse vi Bestemmelsen for meget lidet betænkelig, thi paa den ene Side ere vi overbeviste om, at det ogsaa for Fremtiden ligesom hidtil vil henhøre til de yderst sjeldne Tilfælde, at Tab lides paa Grund af Skifteforvalters Svig eller anden mislig Udfærd, og paa den anden Side føle vi os forvisede om, at, hvor saadant Tab opstaar, vil den offentlige Billighedsfølelse altid bevirke, at det ved særlig Lov eller gennem Finantsloven bliver erstattet de vedkommende Private. For at gaa saa lempeligt frem som muligt, have vi — som det vil ses — indskrænket os til at foreslaa, at Statens Ansvar skal være subsidiært, altsaa først indtræde, naar det er givet, at den erstatningspligtige Embedsmand ei kan udrede Erstatningen — og dernæst have vi affattet Forslaget saaledes, at det klart fremgaar, at Statens Ansvar ikke indtræder, undtagen hvor Erstatningsansvaret overhovedet efter Lovgivningens almindelige Grundsetninger kan paalægges Embedsmanden eller hans Do. Men paa den anden Side finde vi, naar Grundsetningen overhovedet opstilles, ingen Grund til at indskrænke den til Dødsboer alene; den synes altsaa at burde udstrække sig til alle Tilfælde af offentlig Skiftebehandling.

1) Overskriften til 1ste Afsnit affattes saaledes:

„Om Dødsfadets Anmeldelse og om de almindelige Betingelser for Skifterettens Overtagelse af Dødsboers Behandling.“

2) §§ 8, 9 og 10 sættes i Epibsen.

Til § 2.

3) I 2den Linie i Stedet for „behandle“ sættes: „tage under Behandling.“

Til § 3.

4) Ordene „behørig konfirmeret“ i 4de Linie udgaa.

Til § 6.

5) I 2den Linie i Stedet for „er optaget til Slutning“ sættes: „sluttes“.

Til § 7.

6) Som et nyt Punktum tilføies: „Bestemmelserne i §§ 76—79 finde ikke Anvendelse i saadanne Boer“.

7) Efter § 7 indskydes en ny Paragraf saalydende:

„Om Fremgangsmaaden, som Arvinger, der ønske at benytte deres Ret til at skifte og dele selv, have at bruge, og om Beviserne, som de i saa Henseende have at forstasse, gjælder i Dvigt de nedenfor i Kap. 7 givne Forskrifter“.

Til § 8.

8) Ordet „medmindre“ i 2den Linie forandres til: „forinden“.

Til § 11.

9) I 3die Linie Ordene: „i Kjøbenhavn og Kjøbstæderne seneft næste Søgnebag“ udgaa.

10) Som anden Sætning indskydes i Paragrafen:

„Jovestundne paa Thændehaver lydende Værdipapirer skal Skifteretten snarest muligt foranstalte noterede paa Naavn, forsaavidt saadan Notering kan finde Sted.“

Til § 12.

11) I 2det Stykke udgaa Ordene „herunder indbefattet . . . til Skifteretten“.

Til § 15.

12) I Stedetfor sidste Stykke sættes to nye Stykker saaledes lydende:

„Ved disse Forretninger blive, saavidt det kan ske uden Ophold, Arvinger og Legatarer at tilfælde; Skifteretten har enten ved Registreringsforretningens Slutning eller i en særskilt Skiftesamlng, der afholdes snarest muligt derefter, efter Forhandling med dem at tage Beslutning om saadanne Foranstaltninger i Boet, som ikke taale Opsættelse.“

Tillige har Skifteretten at opfordre de tilstedeværende Arvinger til at erklære, om de ville overtage Ansvar for den Udfødes Gjæld eller ikke. Er der umyndige Arvinger, afgives denne Erklæring af Bærgerne paa deres Vegne; dog kan Skifteretten, uagtet Bærgeren erklærer at ville vedgaa Arv og Gjæld, modsætte sig dette, naar den